

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Leeringhe Van Den H. Jacobvs Apostel, Raekende De Heylighe Olye der Sieken, Ofte Het H. Olyssel

Hazart, Cornelius

Antwerpen, 1661

§. I. Het Eerste Deel. Wordt bewesen dat de salvinghe met olye daer den H. Jacobus van spreekt niet enckelijck mirakuleus is gheweest.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71423)

H. Marcus handelt aen syn 6. Capittel.

Ten derden. **Ick loochene / dat de gabe der gesontmaeckinghe in de Kercke / terstont vervallen is, soo Calvijn spreeckt / ofte dat sy over meer dan veerthien hondert jaren opgehouden is, soo den Bijbel van Geneven bemerckt. Elck deel in't besonder sal ick goet doen.**

§. 1.

HET EERSTE DEEL.

Wordt bewesen dat de salvinghe met olye daer den H. Jacobus van spréecke niet enckelijck mirakuleus is gheweest.

Ick betoone dat ten eersten upt het eerste deel van het verhael Iacobi.

Eerst dan seght den H. Apostel : Iffer yemande kranck onder u ? hebbe boven bethoont / dat dooz dit woorden kranck / volghens den Griekxschen text / moet verstaen worden / eenen siecken die te bedde light ofte in 't perijckel van sterven, ofte op sijn uysterste. **Indien dese salvinghe alleen miraculeus hadde gheweest / dan soude Iacobus sonder twijffel niet alleen dese salvinghe aenghepzen hebben aen siecken die in haer uysterste ligghen / maer aen alle siecken in het ghemeyn / dat is / sock aen kreupelen, blinde, doove, die pijn in 't hooft hebben, of in de maghe, of gequest sijn, &c. Want die kosten soo wel dooz miraeckel ghenesen worden / als men haer soude salven met olye / dan andere; maer dit en heeft den H. Apostel niet ghedaen / ergo 't is een secker tecken dat sy hier van wat anders spreeckt als van een miraculeuse salvinghe.**

Ten tweeden seght den H. Iacobus, dat sy de **Priesteren, ofte de ouderlinghen roepe. Hier vzar ge ick**

ick / of alle de Priesteren ofte ouderlinghen soo veele
 alffer waren in die tyden / de gave hadden van
 ghesontmaekinghe? seght ghy dat ja? dat moet
 ghy uyt schrifture verhoonen / ghemercht den H.
 Paulus seyt 1. Cor. 12. 30. dat sy niet alle en hebben
 de gave der gesontmakingen. seght ghy dat neen? soo
 en moest dan den H. Iacobus (indien hy alleen van
 miraeckel sprack) niet segghen: Roept de Prieste-
 ren ofte de ouderlinghen, maer roept die / de wel-
 ke de gave der ghesontmaekinghen hebben / want
 alle ouderlinghen en hadde die gave niet.

Laet ons nu voorders ondersoecken het tweede
 Deel van den discours des Apostels Jacobi.

Voorders seyt hy: Het Ghebedt des gheboofs sal den
 siecken behouden, ende den Heere sal hem oprechten.
Dese belofte en kan niet enckelijck sien op eene
 lichaemelijke ghesontmakinghe: want / of alle de
 siecken die ghesalft wierden / souden altijd ghe-
 sont geworden hebben / of niet altijd: Seght ghy
 altijd? soo en souder dan niemant ten tijde der A-
 postelen ghestorven sijn; als die alleen, die het ge-
 bodt des Apostels niet en wilden ghehoorsamen/
 de welke / blyuen twyffel / seer weynich souden
 gheweest sijn / de wijle het niet waerschyntelijck
 en is / dat ymant eene soo lichte medicyne soude
 veronachtsaemen: Soo en werden sy dan niet
 allegaer / ende niet altijd ghenesen: Ergo soo moet
 men segghen / ofte dat dese absolute belofte Jacobi
 valsch is / t'welck ongerijmt is / ofte dat dese be-
 lofte naemelijck siet op de ghesont-makinghe der
 ziele, Ergo Iacobus en spreekt niet enckelijck van
 ene mirakuleuse ghesontmakinghe des lichaems.

Ten lesten seght den H. Apostel: Indien hy sonden
 sal ghedaen hebben, sy sullen hem vergeven worden:
Dese woorden sien soo klaer op de ghenesinghe der
 ziele, datter niet een sijn tegen te segghen en valt
 ende t'is seker dat de gave der ghesontmakinghe siet
 op het lichaem: Ergo Iacobus en spreekt hier niet
 enckelijck van eene mirakuleuse ghesont-makinghe
 des lichaems.

Som.

Somma **Leest dat heel Capittel vanden H. Iacobus**, ghy sult daer menighe vermaeringhen vinden / die niet alleen en behoopen tot de ghene die doe ter tijt leesden / maer soek tot alle volgende Christenen. v. 7. seyt hy: Sijt verduuldich. v. 12. seyt hy / en wilt niet sweiren. v. 13. Iffer ymant droef onder u, dat hy bidde. v. 16. Belijdt malkanderen de sonden. *Partije* moet my bekenen dat dit altemael soo wel aen ons wort gheseyt / als aen de Christenen van die tyden / jae sy bethoont dat metter daet / nameijck / als sy haer bereyvt maeckende tot het Nachmael, malkanderen de sonden belijden: Ergo als Iacobus daer tusschen stelt dese woorden: Iffer ymant kranck onder u? die roepe de Priesteren, &c. dat wort mede tot ons gheseyt: soo en wort dan hier niet gesproken van eene gave der lichamelijcke ghesontmakinghe, die moest ophouden (soo *Partije* wilt) maer wel van een Sacrament, ende Sacramentele ghenesinghe der ziele, die altyt moest dueren.

§.

HET TWEEDE DEEL

Wordt bethoont dat den H. Iacobus niet en spreekt van de salvinghe met oleye, daer vanden H. Marcus handelt.

DEN H. Marcus aen sijn 6. Capittel en seyt anders niet / als dat de Apostelen veele sieken salften met oleye, ende dat sy ghesont wierden.

Voor eerst. Dat is eene mirakuleuse ghesontmakinghe gheweest. Dat blijkt hier upt om dat het ghestelt wort neffens het upwerpen der duyvelen: ende dat de Schyfture selve v. 15. dat krachten noemt. Ten anderen. Alle de sieken / te weten / die welcke van de Apostelen wierden gesalft /

wierden